

Zasavski udovnik

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE OKRAJA TRBOVLJE

Leto 11

Trbovlje, 9. septembra 1949

Štev. 34

Sijajen uspeh slovenskih rudarjev

Brigada Antona Zagoriška je nakopala 966 ton surovega premoga

Brigada Antona Zagoriška na Zahodnem obratu rudnika Trbovlje, preimenovana v brigado ministra rudarstva FLRJ Svetozarja Vukmanoviča - Tempa, je prekoračila vse dosedanje kopaške učinke ter nakopala 850,5 tone čistega premoga; kopaško storitev je dvignila na 65,5 tone čistega premoga na kopača.

Zivimo v času neprestanih naporov naših rudarjev za dvig storilnosti. Val tekmovanja za prekoračenje rekorda ruskega rudarja Alekseja Stahanova v kopanju premoga je naš Alija Sirotnanovič presegel. Uspeh Sirotnanoviča je navdušil in podžgal rudarje širom Jugoslavije, da so pričeli s tekmovanji v Zenici, Kaknju, Resavskih, Aleksinskih in Raških rudnikih, Tudi rudarji Zasavskega bazena so zgrabili navdušeno za orodje, da doprinešjo svoj delež v borbi za uspešno udržitvev socialističnega tekmovanja in razbijanje informbirojevskih obrekovanj.

Se blešče uspehi Petkove, Kmetove, Markovičeve in Drnovškove brigade in že se je povspel čez nje edinstven primer borbenosti, požrtvovalnosti, navdušenega poleta ter stanovske zavesti in ponosa rekord brigade Svetozarja Vukmanoviča na Zahodnem obratu rudnika Trbovlje, ki je dosegla v nedeljo 4. septembra v prvi delovni tretjini s 13 kopači, 8 tesarji in 52 nakladalci produkcijo 850,5 tone premoga v 8 urah ter kopaško storitev 65,5 tone separiranega premoga.

Kakor izgleda, je to prvi večji poizkus smotrnega organiziranega brigadnega dela v Zasavskem bazenu na osnovi delitve rudarskega dela. Ta zgodovinska zamisel se sicer v danih razmerah rudnika Trbovlje ni mogla dosledno uveljaviti, vendar je že velik uspeh, če je težišče dela kopača bilo osredotočeno na kovanje premoga, če je tesar postavljati samo odkopne podpore in če so nakladalci izključno nalagali nakopani premog v odkopne stesalke. Dragocene izkušnje, ki so jih pridobili naši rudarji pri tem poizkusu z delitvijo dela, bodo služile kot osnova za izpopolnitev nove metode dela pri mehaniziranem širokočelnem odkopavanju premoga.

Kdor je videl minulo nedeljo rudarje Zahodnega obrata v Trbovljah, se je prepričal, da je naš rudar predan izgradnji socializma in da ustvarja pogoje za boljše življenje naših rudarjev.

Discipliniran, ves zamišljen v svojo veliko nalogo, ponosen na svoje poslanstvo, je odšel vsak posamezni tekmovalce na dan te velike bitke v jamo. Moštvo se je razdelilo na dve mehanizirani odkopni čeli v Južnosavskem stebru in v Južni Globoki. Točno ob 6. zjutraj so zapele stesalne drče svojo hrupno pesem in nosile brez prestanka naložen premog po transportnih trakovih skozi dva zbiralnika v vozičke na separacijo. Kopači Zagorišek Anton, Skrinar Franc, Molan Ernest, Dolenšek Vinko, Erjavc Franc, Klemen Jože, Magister Franc, Bibič Ivan, Tomažič Martin, Leber Miha, Podreberšek Jože, Strmole Jože in Ručman Viljem so v vlogah prvih kopačev prevzeli fronto odkopne dolžine 8 metrov, t. j. dveh stropnikov. Za nalaganje premoga so jim bili dodeljeni štirje nakladalci ter za vsako čelo še po štirje tesarji. Vse

je družila ena sama misel in volja: zrušiti vse dosedanje rekorde v proizvodnji premoga. Vsi so bili edini, da bodo častno rešili ponos rudarja prvega obrata rudnika Trbovlje. In tako je tudi bilo. Vsak je delal, kakor se nikoli. Odkopna kladiva, dvokoničniki, sekire in lopate niso mirovale. Usmerjale so jih do skrajnosti napete mišice, kakor so vsekvali možgani, tako da ni bil izgubljen niti en sam zamah. Oči so bile uprte v črno steno, v nakopani premog ali podporni les. Vse druge misli so bile izločene. Od sekunde do sekunde so ocenjevali dosežene uspehe in kolikor bližje so bili velikemu cilju, toliko srditje so se borili. Le kadar jih je pozdravil kak predpostavljani in jim želel srečo, je nasmeš ust in čist pogled razodel visoko zavest in junaško borbenost teh zavednih črnih pionirjev, ki so v brezprimerni požrtvovalnosti prekosili samega sebe. Nekateri med njimi so po izkopu svojih krajev sprejeli še tretje delovišče ali pa priskočili na pomoč svojim sosedom, da je bil uspeh še večji. Tako je bila že do 13. ure zmaga skoraj dokončno dobojevana. Uspeh je tem pomembnejši, ker se je tekmovanje vršilo v težkih odkopnih razmerah in ker je poteklo brez vsake najmanjše nezdge. Najbolj srdito sta se borila za veliko zmago kopač Podreberšek, ki je prvi namestil stropnik,

in kopač Magister, ki je že ob 7. uri zjutraj delal na drugem stropniku. Brigadirju Zagorišku Antonu je bilo zaupano najtežje delovišče in prav zaradi tega je njegovo delo najdragoceneje. Prav nič ni zaostajal v kopanju najstarejši kopač brigade 52-letni Skrinar Franc, ki je poziv na veliko tekmovanje sprejel brez kakega pomisleka in prekinil svoj zasluženi letni dopust, kar je vredno posebne zabeležebe. Pri oceni sijajnega uspeha ne smemo pozabiti na ostale tovariše, ki so vneto sodelovali v tej napeti borbi in doprinesli svoj delež k velikim zmagi: strežnike mehanizacije in tovariše zaposlene pri odvozu. Levji delež v pripravi pripada vsekakor jamskim profesionistom, ki so izvršili priprave in pregled transportne mehanizacije tako vestno, da ni bilo nobenega defekta in zastoja kljub velikim obremenjenosti prenosnih naprav.

Ko je bila velika borba zmagovito zaključena s 1134 vozički nakopanega in naloženega premoga, so se člani brigade ministra Tempa, burno pozdravljali od množice, ki jih je pričakala zunaj pred rovom, vrnili s svojih podzemeljskih bojišč srečni in veseli, da so vse dosedanje rekorde v proizvodnji premoga prekoračili in razmišljali, kako bi pridobljene izkušnje izkoristili v dobrobit svoje drage domovine.

Predsednik vlade tov. Miha Marinko med najboljšimi rudarji zasavskega bazena

V nedeljo popoldne, ko so prišli rudarji-tekmovalci v Trbovljah, Zagorju in Hrastniku z dela, so jih navdušeno sprejeli prebivalci. K njihovim uspehom pa so jim čestitali predstavniki uprav, podjetij, partijskih in sindikalnih organizacij.

Okoli 300 najboljših rudarjev iz rudnikov Trbovlje, Zagorje in Hrastnik se je proti večeru odpravilo na rudniško ekonomijo Hotemež pri Radečah, kamor so bili povabljeni na slavnostno večerjo. — Rudarje-tekmovalce, najboljšje rudarje zasavskega bazena, je ob tej priliki obiskal predsednik vlade tov. Miha Marinko, ki so ga navzoči prisrčno pozdravili. Rudarje in goste je pozdravil sekretar Okrajnega komiteja KPS Trbovlje tovariš Dušan Povše. Po pozdravu pa je spregovoril tov. Miha Marinko. V svojem govoru je poudaril važnost tekmovanja za večjo storilnost dela v naših premogovnikih, kakor tudi v vseh drugih strokah, in to prav sedaj,

ko našo državo klevetajo informbirojevci in se poslužujejo vseh mogočih sredstev, da bi nam ovirali graditve socializma.

V imenu mladinskih številik je pozdravil rudarje in goste brigadir mladinske številke 216 v trboveljskem rudniku tov. Alojz Petek. Za njim so govorili še tov. Jože Zore iz Hrastnika in Anton Zagorišek, brigadir 13-članske brigade, ki je v nedeljo v trboveljskem rudniku nakopala 966 ton premoga. Ob tej priliki je bila brigada preimenovana v brigado Svetozarja Vukmanoviča - Tempa.

Nato so poslali pozdravno resolucijo maršalu Titu in ministru za rudarstvo FLRJ tov. Svetozarju Vukmanoviću - Tempu.

Tov. Miha Marinko, v čigar spremstvu je bil tudi predstavnik JA tov. generalmajor Boško Djuričkovič, seje dalj časa zadržal v razgovoru z rudarji.

Do novih delavcev v industriji moramo imeti pravičen odnos

V borbi za kar najhitrejšo osamosvojitvev in za uspešno izgradnjo socializma v naši državi, da zadovoljimo vse delovne ljudi z izboljšanjem življenjskega standarda, je vodstvo naše države pričelo z gradnjo velikih tovarn in elektrarn, z odpiranjem novih rudnikov itd. V predaprilski Jugoslaviji se nam ni sanjalo o takih velikih gradnjah. Za izvršitev vseh teh del so po-

trebne delovne moči in tukaj naletimo na težkoče, kje dobiti potrebno delovno silo. Imamo jo na našem podeželju, vendar se marsikateri človek, čeravno težko živi na svojem majhnem posestvu, nerad loči od zemlje. Tisoče predhodkov inna. V večini primerov hodi rajši tak kmetič, ki ga njegova zemlja ne more rediti, na delo k bogatemu kmetu, ki ga nesramno izkorišča. Ako pa gre v industrijo, naleti na nepravilen odnos, tako s strani starih delavcev, ki delajo v takem podjetju, kakor tudi s strani vodstva podjetja samega. Ko hodijo aktivisti po terenu in nabirajo delovno silo za industrijo,

obljubljajo človeku na kmetih, da ga pridobe, vse mogoče in nemogoče stvari. Ko pride potem tak človek na novo delovno mesto in vidi, da ni tako kot mu je bilo obljubljeno, postane razočaran in razmišlja, kako bi prišel nazaj na deželo.

Tukaj se delajo velike napake. Namesto, da bi stari delavci v industriji, videč, da tak novi delavec ne zna delati tako kot star, izkušen delavec, pomagali novincu, ga učili, mu stali ob strani s pametnimi nasveti in s potrpljenjem, se mu posmehujejo ali pa ga celo drugače žalijo. Popolnoma razumljivo je, da se s takim ravnanjem ubija novemu, neizkušenemu delavcu volja in veselje do dela. Prav tako se delajo s strani vodstva podjetja v velikih primerih proti novodošlim delavcem grobe napake. Ne polaga se zadostna pažnja vprašanju, kako je s stanovanjem za novega delavca, kaj je s prehrano, obleko in obutvijo. Enake napake se delajo proti novim delavcem v industriji tudi s strani sindikata in drugod. Namesto, da bi novince, ki je prišel z dežele, poučili o delovni disciplini, ga seznanili s predpisi, raznimi uredbami, se po navadi zadovoljijo s tem, da se je pridobila nova delovna moč za industrijsko podjetje. Ko pride do kakšnega spora s takim delavcem zaradi kršenja delovne discipline ali nepoznanja predpisov, se ne vzame v obzir, da delavec o vseh teh rečeh ni bil poučen. Istotako se najdejo v podjetjih ljudje, ki ne upoštevajo uredb in predpisov ter se čutijo kot absolutni, sankrosanktni gospodarji, kar v številnih primerih slabo vpliva na delavce. Ne samo, da tako podjetje ne more računati na dotok nove delovne sile, marveč se zgodi, da skušajo priti ven iz takih podjetij celo stari delavci in si iščejo zaposlitve drugod. S tako prakso se mora na vsak način prenehati. S takim postopanjem ne škodujejo samo svojem podjetju, ampak celokupni izgradnji socializma v naši državi, kajti iz industrije pobeglega človeka bo težko dobiti nazaj v industrijo, ki je državi tako nujno potrebna.

Iz tega razloga je absolutna dolžnost uprav podjetij, sindikalnih organizacij in vseh drugih odgovornih činiteljev, da gredo novodošlim delavcem v vsakem pogledu na roko, da jih obdržijo v svojih podjetjih.

Skupščina OO Zveze borcev je izvolila delegate za oblastno skupščino

Skupščino, ki se je vršila v nedeljo, dne 28. avgusta, je otvoril tov. Koritnik. Poleg ugotavljanja uspehov in pomanjkljivosti pri dosedanjem delu in o koordinaciji dela z vsemi množičnimi organizacijami pri bodočem delu je bil glavni namen skupščine izvolitev delegatov za oblastno skupščino.

V referatih, ki sta jih podala predsednik tov. Povše Dušan in tov. Koritnik, je bilo poudarjeno, da imajo največ zaslug pri ogromnih povojnih naporih in uspehih zopet isti ljudje, ki so tudi med osvobodilno vojno največ prispevali k osvoboditvi države, ker so se postavili na čelo nove borbe za socializem.

Po izvolitvi 14 delegatov za oblastno skupščino in po prečitavanju resolucije, poslana GO ZB NOV Slovenije, je imel zaključno besedo tov. sekretar Oblastnega odbora ZB tovariš Čučha Franc, nakar je bila skupščina zaključena.

Hrastniški rudarji so ponovno tekmovali

V nedeljo dne 4. septembra 1949 je kolektiv rudnika Hrastnik ponovno dosegel zavidljive uspehe v tekmovalstvu za večjo storilnost dela.

Tekmovalce so tri brigade, in sicer: brigada Alojza Blagotinška na obratu Hrastniku, brigada Zoreta Jožeta na obratu Ojstro in mladinska brigada Vastiča Edvarda v Mladinskem rovu.

Uspeh, ki so ga te brigade dosegle, je v kljub precejšnjim oviram, ki so zlasti na obratu Hrastnik, močno vplivale na rezultat, tembolj pomemben, ker se je v tekmovalstvu vključila tudi Mladinska brigada.

Brigada tov. Blagotinška, ki je štela 8 mož, je nakopala in ročno naložila 46,6 tone na moža in je presegla normo za 722%. Brigada tov. Zoreta Jožeta, ki je jamski nadzornik, je

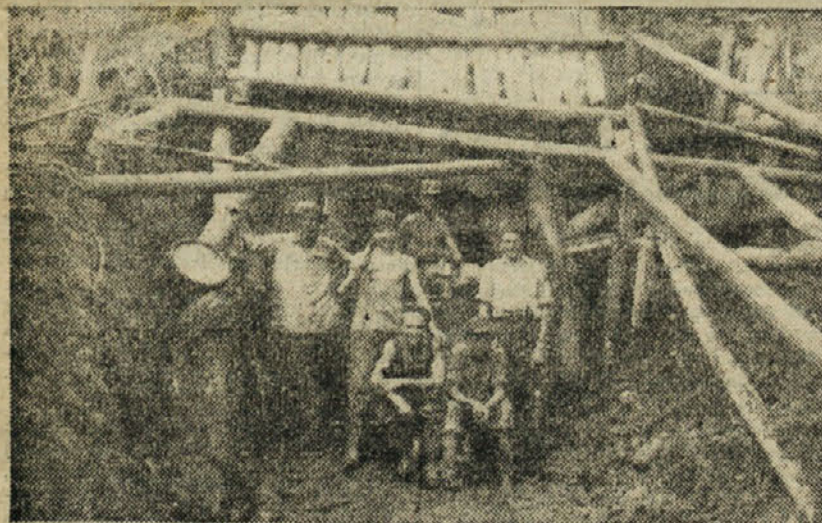
štela 3 člane in je nakopala ter ročno naložila 57,6 tone na moža in je presegla normo za 912%, kar je vsakakor rekorden uspeh. Mladinska brigada tov. Vastiča Edvarda, ki je štela prav tako 3 člane, pa je nakopala in ročno naložila 22,3 ton na moža in je presegla normo za 388%.

Vzglede brigad Martina Kmeta in Franca Markoviča, ki sta prejšnjo nedeljo s tekmovalcem za večjo storilnost dela v rudniku Hrastnik dokazala pravilno pojmovanje slovenskih rudarjev in odgovor na nesramna obrekovanja, ki prihajajo iz inozemstva, je tako v tem nedeljskem tekmovalstvu našel novih posamečev, katerih krog se zavestno vedno bolj širi in dokazuje, da slovenski rudarji stojijo neomajno na braniku izgradnje socializma v naši državi.

Veliko medbrigadno tekmovalstvo v rudniku Zagorje v nedeljo 4. IX. 1949

Ze ves pretekli teden, t. j. od 25. avgusta dalje tekmujejo rudarske brigade v Zagorskem premogovniku. Pobudo za tekmovalstvo je dala mladinska brigada Franca Drnovška v Podstrani, ki je tekmovala dne 28. avgusta sama ter nato še dne 30. avgusta s Cretnikovo brigado v Podstrani. Dne 31. avgusta so tekmovalce Stancarjeva brigada št. 143 v Kotredežu, Hirslova brigada št. 127 v Slačniku in učenci industrijske rudarske šole na svojem učnem delovnišču. 2. septembra sta tekmovali brigadi št. 50 v Kisovcu in št. 202 v Orleku. Vsa ta tekmovalstva so bila uvod v veliko tekmovalno bitko, ki se je vršila 4. septembra. V tem medbrigadnem tekmoval-

stvu dviga lopate in dolžine ročaja lopate. Če vzamemo, da je višina za nakladanje pri mehaniziranem visokem členu odkopu 60 cm, pri nakladanju v jamski voziček (pri mehaniziranem prečnem odkopu) pa 115 cm ter da je dolžina toporišča lopate v obeh slučajih enaka, ugotovimo, da je učinek pri nakladanju na mehaniziranem širokočelnem odkopu (n. pr. v Trbovljah) za 35% večji kot pa pri nakladanju v voziček na navadnem mehaniziranem prečnem odkopu (v Zagorju). Temu odstotku se na podlagi časovnih študij doda še 5 do 6% za zamudo, ki jo povzročata odvoz in dovoz vozičkov, iztirjenje vozičkov in podobno. Na ta način pridemo do rezul-

Učenci industrijske rudarske šole po tekmovalstvu

nju so sodelovale sledeče brigade: Brigada št. 1 v Kisovcu pod vodstvom 9-kratnega udarnika Burkeljca Ferdinanda je z 8 možmi nakopala 325 ton premoga, t. j. 40,62 ton na moža. Cretnikova brigada št. 217 v Podstrani je dala s 6 možmi 240 ton ali 40 ton na moža. Stancarjeva brigada št. 143 v Potredežu je producirala 209 ton, t. j. 42 ton na moža. Brigada št. 152 pod vodstvom Urbanija Ivana je dala 109 ton ozir. 54,3 na moža. Lužarjeva brigada št. 149 v Kotredežu je dala 175 ton ter dosegla največjo storilnost tega dne, in sicer 58,4 tone na moža. Vseh 24 tekmovalcev je nakopalo in naložilo 1058 ton premoga, kar znaša 44,08 tone na moža. Isti dan je brigada Ant. Zagoriška v Trbovljah na mehaniziranem širokem členu odkopu nakopala 966 ton, kar znaša 74,5 tone na moža. Da si bodo zagorski rudarji glede doseženih uspehov na jasnem in da jih visoka storilnost Trbovelčanov ne bo motila, oziroma jim jemala pobudo za bodoča tekmovalstva, je treba pripomniti sledeče:

Praktično je dokazano, da je storilnost pri nakladanju odvisna od višine

tata, da je storitev na mehaniziranem odkopu za 40 do 41% manjša, kot pa na mehaniziranem širokočelnem odkopu.

Ce upoštevamo gornje ugotovitve, pridemo do zaključka, da je zagorski tekmovalni kolektiv v nedeljo izvojeval pomembno zmago glede visoke storilnosti, ker je faktično presegel storitev Zagoriške brigade v Trbovljah.

Poleg že omenjenih brigad so ta dan tekmovalce še tri brigade izven tekmovalnega programa. Brigada Ernesta Kržišnika št. 127 je na pripravi v premogu izkopala 6 m proge, Vičičeva brigada št. 108 je v Kotredežu napravila s tremi možmi toliko, kakor Kržišnikova brigada, namreč 6 m proge. Vajenci rudarske šole so pod vodstvom kopača na pripravi v premogu izkopali 3 m proge.

Za potek tekmovalstva je vladalo veliko zanimanje. Ko je zjutraj ob petih začela igrati godba pred kotredežkim rovom, so se že začeli rudarji zbirati v gruče. Ves čas tekmovalstva, t. j. od 6. do 4. ure so rudarji z napetostjo poslušali poročila, ki so jih prenašali

zvočniki in opazovali grafikon pred kotredežko pisarno, ki je vsako uro prikazoval dosežene uspehe posameznih brigad. Okoli druge ure popoldne je bila zbrana precejšnja množica pred kotredežkim rovom ter čakala, kdaj se bodo vrnili tekmovalci iz jame. Vsi so bili navdušeni vsled doseženih uspehov, vsi so se spraševali: »Ali bodo zmagali zagorski rudarji? Ali bomo prekosili ali vsaj dosegli Trboveljčane? Naj le pridejo informbirojevci pogledat, kako se dela pri nas; tukaj se bodo lahko še marsičesa naučili.«

Tekmovalne brigade so pri izhodu iz rova pozdravili in jim čestitali člani rudarske uprave, člani sindikata, rudniškega komiteja in ostalih množičnih organizacij. V rudniški restavraciji je bila brigadam prirejena skromna zakuska, nakar so se tekmo-

valci z avtomobili odpeljali v Hotemež, kjer je bila skupna pogostitev tekmovalnih brigad iz vseh treh zasavskih revirjev.

Bilo bi preobširno, če bi hoteli navajati ves potek tekmovalstva. V glavnem je bila organizacija dela dobro izvedena. Tekmovalci so izkoriščali vsako minuto. Ko so jih nadzorni organi pri odhodu spraševali, so jim odgovarjali: »Sedaj tekmuje, nimamo časa za govorjenje, govorili bomo, ko bo končano tekmovalstvo!«

Pri izhodu iz jame so rudarji živahno komentirali to veliko tekmovalstvo. Slišal si mnogo pikrih opazk na račun Informbiroja in njegovih podreptnikov. Tov. Cretnik pa je dejal v zvezi s tem: »Sedaj smo pa pokazali našim sovražnikom, kaj znamo!«

Kako je tekmovala trojica iz Stancarjeve brigade

V časopisu je bilo že objavljeno, da je Stancarjeva brigada dne 31. avgusta dosegla dosedanj največji učinek na odkopu. Nakopala in naložila je 118 ton premoga t. j. 39,3 ton na moža ter s tem odnesla rekord nad doseženimi učinki Drnovškove in Cretnikove brigade.

Brigada je delala v Kotredežu v polju »E« na 13. etaži. Imela je dva odkopa. Delovišča so bila deloma mokra ter je bila delovna možnost zaradi tega precej zmanjšana. Premog je bilo treba z vozički odvažati po 13. etaži do polnilnika. Na 13. etaži so premog potem polnili iz polnilnika ter vozili k zavornemu jašku, po katerem so vozičke spuščali na glavno izvozno progo na 4 obzore. Produkcija bi pri najmanjšem zastoju trpela. Brigadir Stancer pa je delo na izvozu organiziral tako, da se je izvoz brezhibno razvijal do konca izmene.

Delo se je pričelo ob 6. uri zjutraj in je trajalo brez zastoja do 14. ure popoldne. Stancarjevi ljudje niso mnogo govorili. Rekli so: »Danes moramo prekositi vse učinke, ki so bili doslej doseženi na odkopih v Zagorju.« In res so ta sklep izvršili. Med tem ko je dvojica polnila vozičke, je Stancer na drugem delovišču že vrtal ter pripravljaval premog. Streljali so dvakrat in odstrelili so 23 vrtalnih lukenj. Po odstrelitvi niso mnogo čakali, da bi se razkadi dim, ker so se zavedali, da so pri tekmovalstvu minute zelo dragocene in da morajo vsak trenutek izkoristiti, če hočejo, da bodo zmagali. Tudi vozači na 13. in 12. etaži ter pri zavornem jašku med katerimi sta bili tudi dve ženski, so se izkazali odlično. Ves čas ni bilo nobenega defekta, ki bi povzročil zastoj v produkciji. Stancarjevi ljudje pa so samo molče kopal, vrtali in

polnili voziček za vozičkom. Ob 12. uri so imeli 100 vozičkov. Tedaj so poprijeli še bolj do 14. ure so nakopali 118 ton. Na deloviščih je bilo še za kakih 13 vozičkov premoga, ki bi ga še radi pospravili, pa jih je prehitel čas. Po pravilih tekmovalstva niso smeli tekmovali čez določen čas. Vendar so se potolazili in rekli: »Bo pa ostalo za popoldansko izmeno, da ne bo imela praznih in izropanih odkopov.« Delovišče je trojica zapustila predpisno zatesarjeno ter je odšla iz jame z zavestjo, da so dobro opravili svoje delo.

Za to tekmovalstvo je vladalo veliko zanimanje pri ostalih brigadah. Zunaj so se ljudje zbirali okoli zvočnikov in pričakovali poročil. Slišal si opazko: »Ali bodo posekali Drnovškovo in Cretnikovo brigado?« in »da bi le dosegli trboveljsko Petkovo brigado!«

Zmaga trojice Stancarjevih rudarjev pa je dala pobudo mnogim našim rudarjem, da se bodo že v bližnjih dneh vključili v tekmovalstvo. Naš rudar se dobro zaveda, da je socialistično tekmovalstvo tista oblika produktivnega dela, ki nam pomaga hitreje graditi socializem in ustvarjati boljše življenje.

Ta zmaga je obenem zgovoren dokaz, da je informbirojevska propaganda dosegla ravno nasprotni učinek, kakor si ga je želela: Naš delovni človek se z večjim elanom gradi sebi in svojim potomcem boljše in srečnejše življenje.

Ob tej priliki pa moramo omeniti, da se najdejo med rudarskim kolektivom še elementi, ki omalovažujejo tekmovalstvo, ki ga skušajo zavirati in sabotirati. Taki ljudje so naši nasprotniki, ki pa jih bo naš delovni človek znal najti, razkrinkati in poslati tja, kamor spadajo.

Steklarna v Hrastniku odgovarja z delom vsem klevetnikom

Veliki delovni podvigi in uspehi v tekmovalstvu med kolektivi steklarske industrije so dokazali, da zaupamo v naše vodstvo in našo Partijo. Delovni uspehi naše tovarne pa pričajo obenem, kako in s čem odgovarjamo vsem klevetam, ki se nizajo dan na dan ter se zgrinjajo na našo državo.

V prvem polletju je bilo delo naše sindikalne podružnice resda nekoliko kritično, po sedanjih uspehih in delu pa lahko rečemo, da se je temeljito popravilo. Danes je naš delovni kolektiv tako zrevolucioniran, da ga ne bo nobena sila zaustavila, dokler ne bo dosegel cilja, ki si ga je začrtala partijska organizacija, z njo pa tudi sindikalna, namreč, doseči prehodno zastavico Zvezne vlade.

Sleherni sindikalni funkcionar se trudi, da so uspehi čim zadovoljivejši. Podčrtavamo borbo za plan. Kljub hudi vročini dosega steklarji dnevne plane 130% in še več. Finančni plan je dosežen s 118%. Steklarji in na-

meščenci so se zavezali, da bodo opravili 8000 ur prostovoljnega dela v čast II. kongresu Kemične industrije Jugoslavije, ki se bo vršil prihodnji mesec.

Dnevno odhajajo v gozdove na prostovoljno delo brigade za sečnjo drv.

Pododbori tekmujejo med seboj, kateri bo najboljši. Sedaj je najboljši tako v agitaciji, kakor tudi pri udarniškem delu ter vršenju sestankov pododbor brusilnice s predsednikom Leskovskom Francem na čelu. Dosedaj ima že okrog 1000 prostovoljnih ur. Takoj za njim pa je pododbor notranjega obrata, ki ima tudi mnogo doseženih uspehov.

V čast II. Kongresu je bila organizirana razstava našega dosedanjega dela v vseh obratih obenem pa medsebojno tekmovalstvo. Da je sindikalno delo oživelo v toliko meri je v glavnem zaslug naših sindikalnih funkcionarjev, ki so znali organizirati redne tedenske sestanke po pododborih, kjer se rešuje vsa problematika planskih nalog. Odločeni smo boriti se toliko časa, dokler ne bo naš kolektiv lahko s ponosom dejal, da je najboljši v steklarski industriji.

Zagorski rudarski kolektiv uspešno tekmuje

Plan proizvodnje za avgust prekoračen za 5.1%

Kakor v ostalih mesecih tako je zagorski rudarski kolektiv tudi v mesecu avgustu uspešno izvršil svojo proizvodno nalogo. Presegel je proizvodni plan za 5.1%. Ta uspeh je v veliki meri odvisen od medbrigadnega tekmovanja, ki je v zadnem tednu avgusta zavzelo odločujočo vlogo v borbi za doseganje in preseganje plana.

moga, s čimer je presegla vse dotedaj dosežene odkopne učinke v zagorskem rudniku, ker je dosegla odkopni učinek 39.3 tone na moža. S tem se je izenačila s Petkovo brigado v Trbovljah, oziroma že presegla sorazmerno storitev te brigade, ki je delala v nedeljo dne 28.8 na mehaniziranem širokem čelu. Storitve Stancarjeve skupine na mehaniziranem prečnem

Člani Cretnikove brigade, ki je 31. avgusta letos dosegla učinek 39.3 tone premoga na moža

Rudarski kolektiv zagorskega rudnika beleži v minulem tednu zavidljive uspehe posameznih delovnih brigad. V nedeljo 28. avgusta je mladinska proizvodna brigada št. 233 pod vodstvom Franceta Drnovška nakopala in naložila 247.4 tone premoga ter dosegla odkopni učinek 30.9 tone na moža. Ista brigada je 30. avgusta tekmovala s Cretnikovo brigado. Nakopala je 250 ton premoga ter s tem zvišala odkopni učinek na 31.25 tone na moža. Cretnikova brigada je isti dan dala s 6 imi možmi 203 tone premoga in potokla rekord Drnovškove brigade z učinkom 33.83 tone na moža. Temu tekmovanju so sledila dne 31. avgusta še tri tekmovanja. Stancarjeva brigada št. 143 je v Kotredežu s tremi možmi producirala 118 ton pre-

prečnem odkopu je samo za 9% manjša od storitve Petkove brigade. 31. avgusta je tekmovala še Hiršlova brigada - ki je dala 75 ton premoga ter dosegla učinek 37.5 tone na moža.

Tudi učenci industrijske rudarske šole so se ta dan vključili v tekmovanje. Na učnem delovišču so nakopali in naložili 90 ton premoga in dosegli učinek 6 ton na moža, kar je za učence vsekakor zelo lep uspeh. Ves rudarski kolektiv se za vsa tekmovanja zelo zanima. Rudarji so začeli razumevati neobhodno potrebo, da postane socialistično tekmovanje stalen način njihovega dela. Le na ta način bo mogoče izvršiti vse naloge, ki jih postavlja petletni plan pred našo industrijo.

Kolektiv steklarne v Hrastniku je dosegel največji uspeh v zgodovini obstoja steklarne

Dokazali bomo, da tudi mi ne zastajamo za rudarji, so sklenili brigadirji in udarniki na svojem sestanku.

Sprejeli so tekmovalno napoved, ki jo je dala steklarne v Paračinu, v počastitev kongresa sindikata kemične industrije in celo nekatere točke spremenili. Namesto 4000 prostovoljnih ur so se obvezali za 8000 in sklenili, da bodo v počastitev kongresa organizirali enodnevno tekmovanje na vseh treh izmenah. Sklenili so, da bodo tekmovali v soboto 3. septembra. Na to tekmovanje so se z vsemi silami pripravili. Uprava je storila vse, da je bilo mogoče izvesti tekmovanje. Napravljen je bil grafikon, ki naj bi prikazal najboljšo brigado in ob kateri uri so dosegle svojo dnevno normo.

Prišla je sobota. Vsi so bili predčasno na svojih mestih. Nasmehanih obrazov so brigadirji drug drugemu govorili, koga bodo prekosili in ko je zatulila sirena, je bilo slišati samo brnenje kompresorja in ventilatorjev, roke s stekleno maso pa so švigale od peči do modela in obratno. Ob 8.45 dvigne prvi zmagovalno glavo brigadir Röhner in z njim vsa brigada. Dosegli so dnevno normo. Pričela se je borba za drugo. Ob 9.30 je sledila prvi brigadi brigada Kernina Vinka, ob 9.50 pa brigada Ojsterška in ostali.

Vsako je dal ta dan od sebe vse, kar je najlepši dokaz predanosti Partije in našemu vodstvu.

Tudi na popoldanski in nočni izmeni se je tekmovalo z vso vneto in istim delovnim poletom. Brigadir Smagelj, ki je že dopoldne dosegel in presegel normo, je dobil tako veselje do tekmovanja, da je po osmih urah počitka šel ponovno tekmovat in dosegel do 24.50 prvi dnevno normo. Ob eni mu je sledil brigadir Haberl, ob 1.35 Jazbec in potem drugi. Celoten uspeh tega dnevnega tekmovanja je bil, prekoračitev dnevnega plana za 163.6%, kar je v zgodovini obstoja tovarne prvi in edini primer.

Toda ne samo steklarji, tudi v brusilnici so se pričeli pripravljati, da bodo prekoračili vse dosedanje uspehe. Ze v petek so se pričeli pripravljati in v soboto si slišal samo kompresor in brusilne mize, videl pa roke, kako hitijo, kakor da bi bile gnane od strojev. Nič ni bilo ta dan težkega našim tovarišicam, pa čeprav je teklen pot po obrazu. Ni bilo časa, da bi ga obrisale, samo da bi z delom dokazale vsemu svetu neresničnost vseh blatenj. Po vsem tem delu pa seveda niso izostajali rezultati in uspehi so bili res veliki, saj je brigada tov. Leskovška dosegla več kakor dve normi, prekoračila je normo

za 222%. Brigada vrtačev, kjer delajo tov. Umek, Kolenc in Drame, je dosegla 227%, brigada tov. Kirna 191%, brigada tov. Kebrna 189%, brigada tov. Cepina 183% in tako dalje. Vse brigade so norme visoko prekoračile.

Toda našim brigadirjem to še ni bilo dovolj. Najboljše brigade so si napovedale med seboj tekmovanje, in sicer po ena brigada na pipe. Tekmovali so v nedeljo dopoldne in dosegli res lepe rezultate. Brigada na pipe, ki jo je vodil tov. Pivec Jože, je prekoračila normo za 149%, brigada tov. Sobe Jožeta na Kiko stroju je presegla normo za 220%, brigada tov. Komata Mihe na stiskalnici za 210% in brigada šestkratnega udar-

nika, tov. Sihurja Antona na Volt stroju za 185%.

Ta delovni polet, ki ga je pokazal delovni kolektiv steklarne v soboto, nam je največji dokaz, da naših delovnih množic niso zavedle klevete, ki nas z njimi blatijo voditelji SZ držav ljudske demokracije, ampak so te klevete užgale veliko iskro zavednosti v naših množicah, katera se razvija v močan plamen, ki bo vsemu svetu dokazal pravilnost naše poti, obenem pa bo to tekmovanje, ki so ga naši steklarji tako uspešno izvedli, najlepši pozdrav in darilo kongresu sindikata Kemične industrije, nadalje pa ponoven dokaz, kako narodi v Titovi Jugoslaviji gradijo socializem in odgovarjajo na klevete. R. F.

Delo sindikalne brigade pri sečnji drv

Z ozirom na bližajočo se zimo je bila nujna skrb sindikalne organizacije, da preskrbi kurjavo našim delovnim kolektivom po podjetjih in ustanovah. Te naloge pa niso razumele vse sindikalne organizacije, kakor tudi nekatere uprave podjetij, ker so stvar jemale zgolj formalno ter stale na stališču da formiranje sindikalne brigade ni tako važno, kot je bilo formiranje frontnih brigad. Vzrok te neaktivnosti nekaterih podjetij je bil tudi v tem, ker se politične organizacije niso dovolj brigale in podpirale to akcijo. Okrajni štab pri OS pa sestavlja 11 članov, kateri predstavljajo vse organizacije. Delo je porazdeljeno na imenovano število članov štaba radi neaktivnosti posameznih članov štaba pa pade ogromno odgovornega dela na peedine. So pa še druge težkoče zlasti radi prevoznih sredstev za prevoz brigade in slično. Teh težkoč ne razume okrajni LO. Kljub vsemu navedenemu pa je sindikalna brigada pri OSS-u Trbovlje v dobrem mesecu nasekala 2.100 kub. metrov drv, ki bodo dodeljena izrecno našim delovnim ljudem v območju okraja Trbovlje.

Za številno prebivalstvo pa je ta količina drv še vedno premajhna. Vsled tega bo okrajni štab pri (OSS-u Trbovlje) formiral zopet novo brigado, v katero mora plan zajeti 220 ljudi, ki bodo zadovoljili potrebo slehernega delavca, ki ni preskrbljen s kurjavo. Na iniciativo republiškega in okrajnega štaba so bili pozvani na posvet vsi direktorji in predsedniki sindikalnih podružnic iz podjetij in usta-

nov, na katerem je bilo konkretno določeno število delavcev, ki naj bi jih podjetja določila. Ta posvet pa je prinesel prav slabe uspehe, ker niso vsa podjetja izvršila sklepov omenjenega posvetovanja. Omeniti je treba predvsem večja podjetja kot so rudnik, CRD, Gradbeno podjetje Zidar in mestna podjetja. Direktor gradbenega podjetja Zidar stoji na stališču, da ima prepoved od Ministrstva za gradnje, odnosno dajo lahko toliko ljudi, kolikor je potrebno podjetju drv. Izgovarja se, da je dal v prvo brigado 7 delavcev, ki so nasekali 25 kub. metrov drv, kar pa ne ustreza potrebi Gradbenega podjetja Zidar, ki je planiral potrebo za 600 kub. metrov drv. Pripomniti je treba še, da niso bili ti delavci ravno najboljši. Neopravičeno so izostajali od dela ter s tem kvarili delovno disciplino in izvrševanje planskih nalog.

Brigada pa je imela tudi dobre delavce, ki so se zavedali dolžnosti do svojih stroškov v podjetjih, ki so jih določili za brigado zato, da jim bodo preskrbeli drva za zimo. Vsem tem so bile podeljene diplome odnosno priznanja za njihovo požrtvovalno delo. Diplome jim je podelil republiški štab za sečnjo drv, razdelil pa jih je kulturno prosvetni referent na OS Trbovlje in jim ob tej priliki izrekel priznanje in zahvalo za njihovo vztrajno in vestno delo.

Na delovnem mestu brigade v Jurkloštru je ostal samo še štab brigade, ki čaka, da bodo delovni kolektivi dali zopet nove ljudi za to akcijo.

Delo v kmetijsko obdelovalnih zadrugah

Ce hočemo doseči v naših KOZ čim večjo produktivnost s kmetijskimi pridelki, moramo produktivnost dela razvijati in krepiti do najvišje mogoče stopnje. To pa dosežemo z brigadnim sistemom dela oziroma z uvedbo res realnih norm.

Z normami vzbudimo pri posameznikih osebno zanimanje, da dá vsakdo pri delu čim več iz sebe, s čimer si viša število dnevnic. To pa enkaterim ne ugaja, ker so še vedno mnenja, da bodo drugi delali zanje, pa čeprav so sami vstopili v zadrugo. V naši družbi pa ne sme nihče živeti na račun drugih. Kot je prepričala industrija s postavitvijo delovnih norm izkrišćanje človeka po človeku, tako moramo doseči tudi v kmetijstvu s preobrazbo našega kmetijskega človeka in s postavitvijo pravih delovnih norm, da bi pošten poljedelski delavec delal za nekatere nepopoljšljive lenuhe.

Z normami uvajamo v našo vas socializem. Saj vemo, da je osnovno načelo v socializmu vsakomur plačilo po njegovem delu. Nepravilno bi bilo, da bi ocenili vsa dela enako in jih enako plačevali. Delo v kmetijskih obdelovalnih zadrugah je po težini razdeljeno v sedem skupin. Po razporeditvi v eno izmed teh sedmih skupin bo vsakdo plačan tako, kakor bo opravil svoje delo v skupini, ki mu je bila priznana. S takim načinom raste storilnost v zadrugi, uspehi se dvigajo, s tem pa

se dviga tudi blagostanje zadrugnikov.

Kljub temu pa se v naših zadrugah ponekod branijo omenjenih ukrepov. Pri tem navajajo nekateri zadrugni funkcionarji neutemeljene vzroke. Ti vzroki so nam znani, ker vemo, da se z njimi skrivajo najosnovnejše stvari in prvi predpogoji, ki ovirajo nadaljnji razvoj zadruga. Tako vemo, da je bila kmetijsko obdelovalna zadruga »Prvi maj« v Hotemžu ustanovljena 2. maja, vendar še danes ni registrirana in niso zadrugniki zaradi tega doslej prejeli še nikakršnega bona. Dejstva so pokazala, da zavlačuje hitri razvoj zadruga njen predsednik tov. Vodenav Ivan, ki se mu zdi prezgodnja, ker sam kot njen predsednik še do danes ni vložil svoje zemlje v zadrugo z izgovorom, da je bratova, kar pa ni resnica. Poleg takega protizadrugnega dela pa priteguje za seboj še ostale, kot sta n. pr. Pepelnak Ana in njen mož, ki še danes ne vešta, kako je z njuno vloženo zemljo. Ta primer nam jasno kaže, da zadruga s takim predsednikom, ki gleda samo na lastno korist in namerno preprečuje vsak nadaljnji razvoj zadruga, ne more dobro uspevati.

Kmetijsko obdelovalne zadruga bodo notranje pravilno organizirane le tedaj, kadar bodo odbori pri svojem delu agilni in požrtvovalni in jim bo prva skrb, vsestransko krepitev zadrugno lastnost.

Fizkultura in šport

SSD Bratstvo (Hrastnik) : FD Odred II. (Ljubljana) 8:3 (2:1)

V nedeljo je bila odigrana v Hrastniku pokalna tekma za pokal maršala Tita med SSD Bratstvom in FD Odredom, ki se je končala z visokim porazom gostov, ki pa popolnoma ustreza igri. Domačini so ves čas prevladovali na terenu, vsled česar je izgubljala tekma na svoji zanimivosti. V prvem polčasu so gostje še uspeli ustavljati predore domačinov, dočim so bili v drugem polčasu dobesedno pregaženi. Pri gostih je bilo opaziti pomanjkanje vzdržljivosti, kar je dovedlo do visokega rezultata, čeprav so delno sestavljali moštvo stari igralci, kot n. pr. Pupo, Elsner in drugi. Da je bilo to res, dokazuje dejstvo, da sta dva igralca odstopila pred koncem igre. Gostje so bili sicer tehnično boljši, niso pa odoleli borbenosti domačinov.

Za SSD Bratstvo so dali gole: Zorko 5, Zadel 2, Groznik 1, za FD Odred pa Elsner 2 in Papež 1.

Tekmi je prisostvovalo okoli 700 ljudi. Sodil je tov. Brunšek po mnenju publike zadovoljivo.

Nedeljski šport v Zagorju

Mladinska kvalifikacijska tekma za vstop v Mladinsko ligo med SSD Slovanom (Ljubljana) : SSD Proletar-

cem se je končala z zasluženim zmago gostov z rezultatom 3:1 (0:0).

Mladinsko moštvo Proletarca je tekmo izgubilo zaradi pomanjkanja kondicije. Izgleda, da uprava kluba posveča premalo pažnje mladincem. Ta nepažnja se bo kasneje maščevala, ko bo potrebno črpati kader za izpolnitev vrzeli liginega moštva.

SSD PROLETAREC (Zagorje) : SSD TEKSTILEC (Tržič) 7:0 (1:0)

V prvem polčasu je bila igra precej enakovredna. Igralo se je večinoma po sredini in redko so padali strelji na gol.

V drugem polčasu pa se je slika popolnoma spremenila. Domačini so bili stalno v napadu in oblegali vrata gostov. Goste je v tem času rešil od večjega poraza odlični vratar. Vzrok visokega poraza je pomanjkanje kondicije. Moštvo Proletarca je igralo dobro, le krila bi morala v bodoče posvetiti več pažnje temu, da ne bi zrelih pozicij kvarila z »offside« prekrški.

Nekateri gledalci bi se morali v bodoče vzdržati neumestnih medklincev in žaljivk na račun sodnika in igralcev, ker to ni v skladu z likom novega fizikturnika Titove Jugoslavije.

Kaj pripravljajo planinci črnih revirjev za I. Planinski teden

Od 4. do 11. septembra t. l. bo po vsej naši državi teden planinstva, ki ima predvsem nalogo, da prikaže delo planincev, odkar se je ta športna panoga pregrupirala v samostojno vejo splošne fizikulture, t. j. v Planinsko zvezo. Za ta teden se vrše že vsepovsod, kjer obstojajo planinska društva, velike priprave. Pri teh pripravah tudi planinci črnih revirjev načelno zaostajati, temveč se borbeno pripravljajo na plemenito tekmovalje, katero društvo bo bolje zastopano s svojimi deli na tem planinskem tednu.

Odbor planinskega društva Trbovlje si je zamislil obširen program, ki bo obstojal iz: dveh razstav v izložbenih oknih, masovnega zborovanja članstva, masovnega izleta na Mrzlico, kjer bo istočasno proslava 50 letnice postavitve prve slovenske postojanke in sicer Hausenbichlerjeve kočice na Mrzlici. Ta izlet na Mrzlico je posebno pomemben za nas, ker je bil baš na našem ozemlju pred 50 leti (25. septembra 1899) razdvojen v tedanjem planinstvu, ki je pokazal, da smo tudi Slovenci zmožni ustvarjati in se samostojno voditi. Da bo izlet, ki bo ob vsakem vremenu, 11. septembra 1949 čim veličastnejši, je naloga vseh naših planincev, da na njem sodelujejo. Po oficijelni proslavi, za katero bo program naknadno izdan in pri katerem bo sodelovala tudi rudarska godba iz Trbovelj s svojim izbranim planinskim programom, je predvideno tudi

judsko rajanje, ki ima namen združiti vse planince v eno samo veliko družino, obenem pa nuditi našemu deževnemu človeku prijeten odih in azil. Iz borne Hausenbichlerjeve kočice, ki je imela samo eno sobo in tjer je bilo možno prenočiti samo 4 do 6 osebam, je zrastle s pridnimi rokami zagriženih planincev prostora planinski dom, ki pa je bil med okupacijo požgan. Ko se je vojna vihra oblegla, je bilo prvo delo naših planincev zgraditi si zopet nov dom, ki je po svoji veličini skoraj enak prejšnjemu domu. Porast članstva je iz leta v leto naraščal, občutila se je potreba po večjem prostoru, ker ta dom ni nikakor več zadoščal vsem potrebam razširjenega planinstva. Zaradi tega se je poleg že obstoječe stavbe postavila še ena zgradba, ki bo baš na dan proslave 50 letnice, to je na dan izleta, neoficijelno otvorena in izročena svojemu namenu. Z otvoritvijo tega objekta bo Planinsko društvo Trbovlje najbolje prikazalo, česa je zmožen naš človek, ki je kljub temu, da je z vsemi silami vprežen v izvršitev petletnega plana, našel še vedno toliko časa in požrtvovalnosti, da je tudi to zgradbo dovršil.

Planinsko društvo Trbovlje že davno presega preko 1000 članov, je pa trdno uverjeno, da se bo planinstvo še podvojilo in končno zajelo vse naše ljudske množice.

Iz Kotredeža nam pišejo

O naši vasi se malokdaj kaj piše, čeprav bi bilo marsikaj omembe vrednega. Naše delo je v vsem precej razgibanu. Obnavljamo prej zelo demolirani gasilski dom in bo obnova v kratkem dovršena. Razen v gasilске svrhe bo dal nekaj prostorov tudi za pisarne KLO-ja in masovnih organizacij. Prvotno smo mislili zadržati gornje prostore za šolske učilnice, za naše najmlajše šolarke, ki jim je pot do bližnje osnovne šole v Zagorju zlasti po zimni in ob slabem vremenu precej predolga in prenaporna, morali smo pa to misel opustiti, ker bomo

itak morali v najbližji bodočnosti misliti na gradnjo novega šolskega splotja.

Za združni dom določena parcela čaka na delavce. Gradbeni odbor je že davno izvoljen, je pa samo na papirju, ker doslej je bore malo storil, da bi se z delom vsaj začelo. Vsi močiči izgovori ne morejo nikogar prepričati. To stagnacijo opravičiti, je povsem nemogoče. In vendar je ravno naši vasi ta dom tako nujno potreben. Nanj čakajo z vso nestrpnostjo kmetijska zadruga, ki ima svoj lokal v popolnoma neprimernem prostoru, vse množične organizacije kraja zlasti mla-

dina, ki nima prostora, kjer bi se izživljala, izobraževala, vadila itd.

Prebivalstvo v splošnem izvršuje državljanske dolžnosti dobro in vestno: javke je plačan v celoti, odkup žita se vrši v redu in bo plan dosežen. Odkup mleka se je zlasti v zadnjih mesecih zelo izboljšal in je dosegel doslej preko 50% letnega plana, plan za oddajo mesa bomo predvidoma prekoračili, saj ga že doslej dosegamo s preko 80%. Precej slabo stojimo z odkupom jaje, v čemer se bomo morali v bodoče bolje potruditi.

Z uvidevnostjo smo sprejeli poziv Okraj. ljudskega odbora za zbiranje dobrovoljnih darov za pogorelce v Srednji vasi na Gorenjskem. Nabrali in oddali smo v ta namen 4208 din. Tudi ta zbirka dokazuje, da Kotredežani poznamo in razumemo svoje dolžnosti do bližnjega v nesreči.

Temna točka v naši vasi pa je dejstvo, da se doslej ni posrečilo ustanoviti prepotrebnih Kmetijsko obdelovalne zadruge, čeravno so za ustanovitev te dani v našem kraju vsi pogoji. V poštev prihajajoči kmetje, zlasti oni s srednje velikim posestvom, se izmikajo in opravičujejo svoj negativni odnos do te zadruge na vse mogoče in nemogoče načine. Izgleda, da so še vedno pod vplivom reakcije, ki so ji zlasti te zadruge trn v peti. Aktivisti in vsi pošteni prebivalci, kakor tudi množične organizacije bodo morale pokazati ravno v tej smeri mnogo več dela, propagande in agitacije.

Gradnja vodovoda v Trbovljah

Pri gradnji vodovoda v Trbovljah dela vztrajno napredujejo in se jih tako posamezniki kakor skupine kar pridno udeležujejo. Dočim polagajo trenutno cevi »Pauerjevi« koloniji, je izkopen jarek že precej višje.

Pri udeležbi prostovoljcev je najboljši XI. teren, ki je opravil doslej 452 ur, izmed obratov pa opekarna. Skupno so opravili v razdobju od 21. avgusta do 1. septembra letos obrati 129 prostovoljnih ur, tereni pa 1047. Izmed posameznikov se odlikuje zlasti tov. Mrak Alojz, ki je izjavil, da bo vztrajal pri kopanju rova vse dotlej, da bo izkopen do vrha kolonije na Limberku.

Da se delo opravlja tako, kakor je bilo določeno v načrtu, je v veliki meri zasluga varilcev, ki v blatu in dežju varijo cevi v jarku. Delo prostovoljcev pa daje upanje, da bo imela kolonija na Limberku kmalu vodo.

Spravljanje sadja

Pravkar se je pričela sezona obriranja poznih poletnih in ranih jesenskih jabolok. Pri tem delu igra važno vlogo čas in tudi vreme. Rana jabolka, ki so kratkotrajna so že na drevesu užitno zrela in gori omenjeni faktorji ne vplivajo toliko na plodove ko so obrani. Veliko bolj pa moramo paziti pri vrstah, katerih plodovi nam dozoriijo šele v shrambi. Paziti moramo, da jih ne obriramo predčasno, to je, preden niso drevesno zreli. Prerano obrano sadje ne dobi barve in kakovosti, ki je za posamezne vrste značilno. Tako sadje je manj vredno, saj ostane meso prazno in neokusno. Če pa obriramo prepozno, se v kratkem času pokvari in ni več niti za uživanje. Sadje obrirajmo suho in ne ob sončni pripeki. Mokra obrano sadje ne drži dolgo in hitro ga napadejo razne gnilobe in plesni, ki so največji sovražniki našega sadjarstva.

Drevesno zrelost določimo na ta način, da primemo plod z roko, ga nekoliko zavrtimo okrog preje in istočasno dvignemo postrani navzgor. Če se pecelj lepo odloči od rodnega lesa, je to znak, da je treba sadje potrgati. Ker niso vsi plodovi istočasno zreli, je treba eno in isto drevo obrirati dva do trikrat, v presledku dveh do treh dni. Obriramo najlažje z roko, kar je tudi najbolje. Saj vemo, da so razni obrirali iz kovine zelo nerodni, v ve-

lički večini pa imajo še to slabo stran, da nam poškodujejo plodove in tako znižujejo njihovo vrednost in trpežnost. Obrano sadje je treba takoj sortirati in čimprej spraviti v skladišče. Če nameravamo sadje prodati, ga je treba obrati že nekaj dni pred drevesno zrelostjo iz zaloge, da boljše prenese transport. Oni del sadja pa, ki je namenjen za izvoz, je treba še posebno dobro pregledati, da nam ne bi vmesal kak od kalifornijskega kaparja San Jose, okužen plod.

Manj vredno sadje, uporabimo za sušenje ali za sadjevec. Sadje se lahko suši za prvo silo tudi v peči, vendar je takšen produkt manj vreden in se ne more uveljaviti na trgu. Če pa bodo opravljale to delo pri nas zadruge ali državna posestva, ki imajo tudi večje količine sadja, si bo tak kolektiv zgradil skupno sušilnico. V kratkem času bo preskrbljen s suhim sadjem ne samo ta kolektiv, temveč bo imel precej suhega sadja tudi za izvoz.

Za sadjevec zmeljemo in izprešamo manj vredno sadje, ki ni več za sušenje. Sadjevec spravimo v skupno klet. Z nadaljnim delom zadolžimo enega izmed članov, ki ima v tem delu že nekaj praktičnih izkušenj ob dobri negi in samoficiativni tega kletevja pa bo imel kolektiv vse leto poživljajočo pijačo, ki si jo zlasti v vročih poletnih dneh gotovo želi vsak delavec, da si ugasi žejo. Znano je tudi, da vpliva zelo ugodno na kakovost pijače tudi količina. Če imamo večjo količino v enem prostoru, je okus boljši, kakor pa v razdrobljenem gospodarstvu. Od posameznih kolektivov zavisi, kako bomo spravili letošnjo sadno letino. Doslej sadjarstvu še nismo posvečali dovolj pozornosti. Naše sadje je eno izmed najboljših. Po okusu se lahko kosa s kalifornijskim sadjem, ki je najlepše na svetu. Ker imamo v Sloveniji zelo ugodne razmere, klimo pa naravnost idealno za sadjarstvo, zato ne bomo pustili to gospodarsko važno panogo v nemar. Sedaj je čas, da pričnemo s skupnim močnim delati za skupnost. Star pregovor pravi: »V skupnosti je moč«. Dokažimo tudi v sadjarstvu, da je temu res tako.

PREKLIC

Podpisana Zalar Julka, mati Zalar Slavke, ki je v dečjih jaslih rudnika Trbovlje, preklicujem kot neresnično, kar sem govorila, da je moja hčerka dobila v jaslih uši. Obenem se zahvaljujem tov. sestri upravnici, da je odstopila od nadaljnjih ukrepov in sprejela otroka nazaj.

PREKLIC

Preklicujem neresnične izjave, ki sem jih govoril o tov. Završnik Slavki in se ji zahvaljujem, da je umaknila tožbo.

Lopan Jože,
Trbovlje - Loke 100

Izgube

Izgubila sem dne 4. IX. t. l. od postaje Trbovlje do rudniške restavracije zapetnico. Najditelja naprošam, da jo proti nagradi vrne na upravo Zasavskega udarnika.

Kinematografi

KINO TRBOVLJE predvaja:

Sovjetski film »Srečanje na Labici. Predstave: v petek ob 6. in 8. zvečer, v soboto ob 6. in 8. zvečer, v nedeljo ob 4., 6. in 8. zvečer, v ponedeljek ob 6. in 8. zvečer.

KINO HRASTNIK predvaja:

Sovjetski film »Sodišče častik. Predstave: v soboto ob 6. in 8. zvečer, v nedeljo ob 4., 6. in 8. zvečer. — Naslednji teden predvaja sovjetski film »Poslednji tabor. Predstave: v sredo ob 8. zvečer, v četrtek ob 6. in 8. zvečer.

KINO ZAGORJE predvaja:

Sovjetski film »Cakaj me«. Predstave: v soboto ob 6. in 8. zvečer, v nedeljo ob 10. dopoldne, ob 6. in 8. zvečer. — Naslednji teden predvaja francoski film »Beli valček«. Predstave: v sredo ob 5. in 7. zvečer, v četrtek ob 5. in 7. zvečer.